

VOL. 27. ÉV

1929 szeptember 15

DETROIT, MICH.

DONGO

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

18-ik szám

AZ AMERIKAI "MAGYAR NAPOK" GYÖNYÖRÜSÉGEI.

HISZEK . . .

*Hát én se higgyek, ki akkor is hittem,
mikor Ajtony vezér fejét letépték,
Gellérteket görgettek a Dunába
s Koppányokat vagdaltak négyfele:
mikor a legjobb magyarok
egymás csontjáról rágták le a húst
és úgy kínálták bomlott lelküket
a régi és új istennek?*

*Hát én se higgyek, ki akkor is hittem,
mikor a tatár-förgeteg
fundamentomig letarolta
a büszke magyar életet; ki
a Sajó partján jajgatókkal nem sírt,
nem keresett kardélre árulót,
hanem a Béla királynak hitével
építő szerszámért kiáltott?*

*Hát én se higgyek, ki akkor is hittem,
mikor az áradt kis Csele patak
egy magyar szívű ifjú király
s egy királyszivű nemzet temetésén
zokogott gyásszal síró éneket;
ki a halotti dalba belezengte,
hogy király s harcos sírba szállhat,
de a magyarság halhatatlan?*

*Hát én se higgyek, ki akkor is hittem,
mikor négyszáz év magyar vért pazarló,
mosolyt faló és sziveket zsibbasztó
ideje egyetlen királyt
nem tudott magyarrá emelni;
s a verejtékkal zsirozott barázda
nyögött, mert másnak öntötte a búzát,
nem a szántónak és vetőnek?*

*Hát én se higgyek? most se higgyek?
Most, mert a moldvai mulya
keshedt körme vajakál szívünkben
s Potemkin-falakon röhög,
hogy bocskorával kirughatta
alólunk páncélos lábunkat
s mi elvágódva igájába hajtjuk
több millió magyar nyakát?*

*Csak most ne higgyek, mert Párkány felett
rekedt cseh trombita recseg bután
s győzelmes kürtnek kurjongja magát?
És Albion és Frankhon és Washington
gőgtől nemlátó népe és ura
talán el is hiszi, hogy Prága hősokeket
s a Hajduság, Somogy és Kecskemét*

*futó pulyákat szül már csak ezentúl?
Csak most ne higgyek, mert a Balkán
síheder hőse fürgén felkúszott
az ezeréves dacos magyar tölgyre
s Szabadka fölé nyúló izmos ágán
hintázik suttyó hencegéssel
és onnan vásott virtusával,
mint verébre az utcai kölyök,
magyar szívekre parittyázik?*

*Csak most ne higgyek, mert a híres dáma,
a hebehurgyán gavallér magyar,
kütartott puccos, finom Városa,
lerogyott testünkre rohant.
S utolsó kincsünket bitangul
kicsente védtelen zsebünkből,
azután hálából levágta
őt is védő egyik karunkat?*

*Nem, nem! Hiszek a megváltó viharban,
mely körülkapja a Kárpátokat,
végig söpör a Száván és Dunán,
szabaddá fújja az ősi határt!
Ha nem dobogná ezt a dönthetetlen
hítet bennem szívem: kívágnám,
mint hitvány holmit porba vetném
és rátaposnék! . . .
Ó, de én hiszek!*

GYÖKÖSSY ENDRE

BOLYONGÁS KÖZBEN

Irja: KEMÉNY GYÖRGY

EMLITETTEM, hogy július második felében szétnéztem Perth Amboy környékén, ahol még mindig igen érdekes magyarok laknak. Valami 29 évvel ezelőtt jártam először azon a vidéken és már akkor a szívemhez nőttek a perth amboyi tengeröböl környékén lakó magyarok, akik nagyrészt a szabad ég alatt dolgoztak az agyagbányában és pirospozsgás volt az arcuk, meleg volt a szívük a szabad levegőtől és a napsütéstől.

Perth Amboyban és "Ubrics"-en az ősrégi magyarok közül sokan megtértek az örökös agyagbányákba. Papp Jani és Papp József, Kish Sándor, Kun József, Bacsó József, Mitruska, Stumpf Mihály és mások itthagyták ezt a túlekedő világot, de egy-két fecske mindig maradt még az első idők vándormadaraiból. És nagyon jólesett látnom azokat a régi szenvedőket, akikben ott él még valami a jó, régi virtusból.

Perth Amboyban éppen lelkész beiktatás volt. Vincze lelkészt iktatták be nagy ünnepélyességgel a magyar reformátusok és vittek neki annyi bokkrétát meg szivbeli virágot, hogy csupa virág volt ott minden. A perth amboyi magyarok nagy szeretettel fogadták új papjukat és igazán jólesett látnom ezt a nagy ragaszkodást és örömet, ami olyan ritkaság a mai önző és rideg világban.

A perth amboyi magyarokhoz Illés Balázs barátom repített el pompás automobilján. Hát a perth amboyi magyaroknak is van elég panaszuk, de már az ujságot nem pusztán panaszokkal intézik el, hanem előfizetéssel. Igazán jólesett a perth amboyi magyaroknál az a szives készség, amivel az ujság dolgát elintézték. Ha a perth amboyi magyarokhoz hasonlóan járná-

nak el mindenfelé, akkor még mindig élvezet lenne a magyar ujságcsinálás Amerikában.

Mondhatom, hogy mindenfelé magyaros barátsággal fogadtak a perth amboyi "ubricsi" és keasbeyi magyarok, akik nem az ujságért kollektáló ellenséget, hanem a magyar jóbarátot látták bennem. Köszönöm nekik ezt a magyar barátságot s azt kívánom, hogy gondoljanak rám olyan szívesen, mint ahogyan én gondolok rájuk.

Sajnálom, hogy az idő rövidsége miatt nem tölthettem több időt azon a vidéken és nem látogathattam meg a többi városok magyarságát. Nagyon jólesett volna látnom egynehányat a régi ismerősök közül, hiszen maholnap hírmondó is alig akad azok közül, akik itt kitaposták az amerikai magyarság első ösvényeit.

Rozmaring Egylet

A rozmaring egylet újabb tagjai a következők:

Grega István Brownfield, Farkas István Brier Hill, Szücs Ferenc Brier Hill, Balázs József Boltz, Kéri György Belmore, Szónoki András Barnesboro, Varga János Belleville, Nagy Ferencz Beaverdale, Bordás Ferenc Beallsville, Alföldi Sándor Bruckner, Vig József Brownsville, Sohajda József Bradner, Vizokai István Baxter, Kosz Vendel Blawno, Hamon Márton Canton, Szabó Károly, Simonyi István, Hegedüs István, Tar Sándor, Korintus J., Tóth Ferenc Chicago.

Az egyleti tagok névsorát folytatjuk a jövő számban.

Vegyes hírek

Zita királynéről elhíresztelték, hogy maga mossa a család ruháit. De nem is esoda, hiszen néhai való Rudolf trónörökösnek is az volt a nótája, hogy "Édesanyám is volt nékem". Ebben a nótában pedig az is benne van, hogy "éjszaka font, nappal mosott". Uglátszik, hogy Zita királyné is ezt akarja eldaloltatni Ottó trónörökössel. De azért nem kell nagyon megijedni a mosás miatt.

A budapesti világtársuláson megtörtént az a pikantéria, hogy az Amosz képviselőjében jelen volt Jósika-Herceg Imre elnök és Tarnócy Árpád ügyvezető igazgató, aki egyébként jeles költő. És a Margit szigeten tartott ünnepélyre mégis az elnök ur követett el verset. Hát nem humoros ez?

Genfben a Nemzetek Ligája újból a falra festegette az ördögöt, amikor Briand szóbahozta az Európai Egyesült Államok eszméjét. És erre nagykomolyan elhatározták, hogy majd máskor határoznak.

A Dongó hátralékosai is egyértelműleg elhatározták, hogy majd fizetnek, de — máskor.

Amerikában nagy egyházlátogatások voltak hónapokon át a reformátusoknál. A függetlenek erősen Kovács-oltak, míg a függők inkább Ravasz-kodtak.

Erősen biztatják az amerikai magyarokat, hogy várjanak novemberig, akkor majd lesz valami. Novemberben van tudniillik a halottak napja.

A prohibíciós apostolok örömmel jelentik, hogy az italtilalom óta az életbiztosítások összege kétszeresére emelkedett az országban és ezt a prohibíciónak tulajdonítják. Ez természetes, mert most annyi kotyvalékot isznak az emberek, hogy okvetlenül be kell biztosítani az életüket.

CSER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE.,
Detroit, Mich.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek munició kell ebben a száraz világban, hát csak szőljön neki. Vidékről érkezők keressék fel üzletét.

HIREK "PENDELVÁNIA"-BÓL

DUQUESNE-ben az egyik bodira utközben nagyon rájött a retirálás és bement az egyik magyar házhoz, ahol arra kérte a misziszt, hogy engedje be őt a kisházba, ahová a király is gyalog jár a közmondás szerint. A miszisz azonban nagyon keményszivű volt és nem engedte meg a látogatást. Sőt ráadásul még alaposan össze is szidta a szoruló bodit, aki viszont kinjában valami vastagabbat mondott a mérges miszisznek. Ezért a "Klájér"-hez került a bodi és 18 dollárjába került a hirtelen kimondott szó. Pedig más bajok is történtek, mert az említett látogatás után a bodi elment egy másik magyar házhoz, ahol megkapta az engedélyt, de már nem sokat használt neki, mert a harmadik lépésnél beütött a krach és a bodinak már el se kellett mennie a kisházba.

Az egyik duquesnei miszisz kiadta a "tájmot" a burdosának és azt mondta neki, hogy muffoljon másfelé, mert ő olyan embernek nem ad lakást, aki nem doigozik. A szalmaözegey bodi összeszedte a cókómokja egy részét és elment egy másik helyre, ahol megkönyörült rajta a miszisz és befogadta. Mikor elment a többi holmijáért, a régi miszisz sirva fakadt és azt mondta a bodinak: 'Hát csak nem hagysz itt?' A bodi hamarosan meggondolta a dolgot és beszüntette a muffolást. Azóta szent a béke a háznál.

Daisytownban kiment "rájdozni" az egyik bodi és az állami rendőr hibás hajtás miatt "megresztolta." Azt állította a rendőr, hogy a bodi részeg. Ez ellen kézzel-lábbal tiltakozott a bodi és azt mondta a polienak, hogy vizsgálta meg őt valami doktorral. A rendőr bevitte a bodit a legközelebbi kis városba a doktorhoz, de a doktor nem volt otthon, más doktor pedig nem volt a városkában. Volt ugyan még egy, de az

baromorvos volt, hanem azért a haragos rendőr nem engedett az igazából és a baromorvoshoz vitte el a bodit. Mikor a rendőr bejelentette a látogatást, az állatorvos azt kérdezte, hogy lovat, tehenet, vagy másféle állatot kell-e megvizsgálnia. A polic azt felelte, hogy csak egy részeg emberi állatot. A baromorvos erre nem számított, de nem akarta elszalasztani a keresetet és ezért a nagy istállóba vitte a bodit, ahol tiz pár ló is elfért volna. Itt kellett járkálnia a bodinak csaknem egy óra hosszáig, míg végre megállapította róla a baromorvos, hogy nem részeg, csak nagyon fáradt. De nem is volt esoda az egy órai séta után. A bodi úgy megharagudott, hogy azóta még nézni se szeret a kisváros irányába.

SZERETETT HONFITARS!

Az arabok állítsanak a szent falhoz téged, ha be nem küldöd a hátralékod!

Fazekas Pistánál
Senki nem kesereg
Mert hiszen Fazekas
Tréfás gönci gyerek.
Nála a bánat is
Táncos kedvű marad
S marokra szoritja
A talpas poharat.

511 Ontario St., Buffalo, N. Y.

5 NAP A TENGEREN

MAGYARORSZÁGBA

VAGY ONNAN IDE CHEREBOURGON VAGY BREMAN AT
a legnagyobb és leggyorsabb német hajókon:

BREMEN ÉS EUROPA

HÉT NAPON BELÜL MAGYARORSZÁGBA ÉR

Leszállított áru harmadosztályu oda-vissza jegyek. — Kényelmes és közvetlen vasúti összeköttetés Európa minden részébe

RENDSZERES HETI HAJÓJÁRATOK NÉPSZERŰ LLOYD HAJÓKKAL

Visszatérési engedély ügyében és más felvilágosításért forduljon a helyi ügynökhöz, vagy

NORTH GERMAN LLOYD

1215 Washington Blvd. Detroit.

FELE SE TRÉFA

I.

A félemeleten megállt. Becsengett. Várt. Ujra csengett. Senki. Bosszankodott. Rázta a kilincset. Az ajtó kinyílt. Be sem volt zárva.

Az inasra támadt:

— Micsoda hanyagság ez!

— Kicsit elálmosodtam. Nem halottam a csengetést. De hogyan jött be a nagyságos ur? Hiszen belülről volt a kulcs.

— Igen, beülről. De nem volt ráfordítva.

— Hihetetlen...

— Ne járjon a szád. Készítsd ki a pizzamámát.

— Fel tetszik venni?

— Igen. Randevum van. Siess. Az inas egyet fordul és már hozza is a pizzamát.

— Tessék.

— Éjfél kimenőt adok. Mehetsz. Én ugyan mondtam az asszonynak, hogy megbízhat az inasom diszkréciójában, de hát ő, szegényke, hallani sem akart róla. Nagyon félti a jóhírnevét. Életében ma követi el az első ballépést, hát érthető a nagy aggodalma...

Az inas hunyorgatott a szemével.

— A vonaton ismerkedtem meg vele. A bécsi vonaton. Egyedül utazott. Fiktornak adtam ki magam. Kezdtém dicsérni az arca vonalát. A finom szögleteket. El volt ragadtatva. Mire a vonat berobogott Pestre, az asszonyka főzve volt. Megtudtam, hogy az ura valami fűszeres....

— He, he, he...

— Akarod a nevét? Fritz Ede. Fűszerüzlete van Budán. Persze, nem ismerem, de azért mégis kuncsaftjaittem. A legdrágább fűszert kapom tőle, a feleségét, Klárát, a gyönyörűt... És most kotródj. Éjfél kimenőt adok. Mehetsz. Én ugyan mondtam az asszonynak, hogy megbízhat az inasom diszkréciójában, de hát ő, szegényke, hallani sem akart róla. Nagyon félti a jóhírnevét. Életében ma követi el az első ballépést, hát érthető a nagy aggodalma...

II.

Hozzálátott az öltözködéshez. Az ágy alá hajolt. Kereste a papucsot. Hirtelen rémület rázta meg.

— Ki az?

Az ágy alól egy férfi bujt ki. Kezében revolvvert tartott.

Elsápadt. A foga vacogott:

— Mit akar?

— Azonnal megtudja. Ugyebár Kelemen Pál urhoz van szerencsém?

— Igen.

— Örvendek. Fritz Ede vagyok. Fűszeres Budán....

— Fritz?

— A férj, igen. Erre nem volt elkészülve, mi? Azért ne legyen ugy kétségbeesve. Csak hidegvér.... hidegvér....

Kelemen alig találta a szavakat. — Ön... tehát... a férj? Hogyan került ide?

— Az ajtó nyitva volt. Egyenesen az ágy alá rejtőztem. A féltékenység sok mindenre rákényszeríti az embert. Az volt a tervem, hogy megvárom, amíg bejön a feleségem....

— Bocsanat... önagságát meg kell védenem. Kijelentem, csak a portréját jön megfesteni. Ez nem randevu.... Ez egy művésznek szóló látogatás, uram....

— Tudom. Detektivem informált mindenről. Ön festőnek adta ki magát, holott egy dús gazdag tőzsdebizománnyos....

— Engedelmet kérek...

— Csak lassabban, uram. Módot fogok nyújtani önnek, hogy tisztán lássa a helyzetet.

— Hogyan?

— Egyszerű az egész. Klárának sejtelmé sincs arról, hogy itt vagyok. Ön tehát beleegyezik abba, hogy én itt, elrejtőzve végighallgassam beszégetésüket....

— Itt, az ágy alatt?

— Kissé kényelmetlen volna. Talán inkább ott, a másik szobában.... a kulcslyukon keresztül.

Kelemen fellélegzett:

— Ahogy parancsolja.

Csengettek.

Kelemen kiszaladt az előszobába.

Klára belépett.

— Asszonyom, legyen elővigyázatos. Férje itt les minket az ajtó mögött.

Az asszony felkacagott.

— Kicsoda?

— A férje, — sugta Kelemen.

— A férjem? De az Isten szerelmére, hát bolond maga?

— Pszt.

— Ugyan kérem. Három éve öz-

vegy vagyok. A vonaton elfelejtettem megmondani.

Kelemen az ajtóhoz ugrott.

— De hát akkor... ki volt az az ember?

Benyitott. A szobában egy lelket se látott. Az ablak nyitva állt. Az idegen azon keresztül menekülhetett ki a lakásból.

A páncélszekrényre nézett. Felhőrdült:

— A gazember!....

Az asszony csodálkozva jött be.

— Mi történt?

— Az történt asszonyom, hogy most már bátran kezembe vehetem az esetet, egy piktor sem lehet koldusabb, mint én ebben a pillanatban.

Dymi.

Csalinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Sohse reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.

52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

Pécsi János üzletében
Annyi a portéka:
Kilenc utcán tele lenne
Azzal minden véka.
Aki friss húst szeret enni,
Vásároljon nála
S biztos lehet benne, hogy
Soha meg nem bánja.
543 Yale St., Detroit, Mich.

SZABÓ PÁL

Grocery- és hentesüzlete

9613 EAGLE AVENUE

Detroitban és környékén nála kapható a legjobb pörzsölt disznó. Rendelésre egész vagy fél disznót házhoz szállít.

Telefonja: Cedar 6115.

DETROIT JEWEL GÁZKÁLYHÁK

a legszebbek, a legtartósabbak és amellet a legjobban sütnék. Csekély kezelési költség ellenében, részletfizetésre is vásárolható. A legnagyobb választékban van a város ezen részén mindenféle kályhákban, különböző színekben és kivitelben.

Gázkályháink vannak teljesen zománcozva, öngyújtóval, hőszabályozóval, három különböző nagyságban, négy különböző színben s kivitelben. Más gázkályháink \$3.98-tól \$125.00-ig. Jöjjön és nézze meg.

GEGUS TESTVÉREK

vas, festék és házi szükségleti cikkek kereskedése

8009—13 W. JEFFERSON AVE.
Detroit. — Telefon: Cedar 1184.

Veterán Pesta ÉS ZÖLDFÜLŰ MARCI

MMARCINK, hát mán a zuj bor ideje is elgyütt oszt kiatta Vashintóbul a legnagyobb finánc, hogy aszondi mindenki préselhet szőlőt szabadon, mer az nem vétek. Hát mondok lesz is nagy préselés mindenfele, mer mit ér a magyar bor nélkül. Aszondi a főfinánc, hogy a salyát használattyára mindenki csinálhat bort. Rendbe van, mer bolond ember az, aki a más hasznára csinálja. Mer ha el is adódik a bor, akkor is a maga hasznára csinálta, aki elaggya. Meg azutég ha mán a sok fájin törköj meg seprő ott van hát Isten ellen való vétek vóna csak ugy elsemmizni. A saját használattyára kifőzögeti a zember szép csendesen, merhát utóvégre früstökre csak nem iszik bort a zember. Mer mán miér vóna nagy bün, ha a zember lecsepegteti a kis üstön a saját használattyára?

Igaz, hogy a miszter Ford szörnyen fenyegetőzik oszt aszondi, hogy bezári a gyárat, ha nem lesz száraz Amerika. Mondok könnyű mán neki, mer van elég pézi oszt hóttig ihat, mégse fogy el a gerslije. Meg azutég mijér is ijeszgeti a zembereket miszter Ford, hiszen ugyis repülőmasinákat akar mán csinálni, oszt mijen fájntos lesz azokon kiszellőztetni muri után a fájós fejeket. Meg azutég amijjen élelmes ember a miszter Ford, hát pájinkagyárat is csinálhat oszt a zócska Fordokbul ojjan erkiholt főzethet, hogy háromszor annyi lesz a pézi, mind eddig vót. Még a Fordokba is erkiholt önthet gezelein hejjett, oszt akkor legalább frisebben fognak menni, mind eddig.

Mozogj no Marcink, mer ha ugy

még mintha gyünnél, hát még aszt hiszik rulad, hogy valami ócska Fordbul raktak össze. Itt-ott mán ki is forrtak a zuj borok, hát kóstojjuk meg a salyát magunk hasznára. Igy oszt a főfináncnak is meglesz a kedve.

"Samu" szenved

K. Nénik és Bácsik! Már harmadik hete szenvedek az iskolában. Most igen szigorú tanítóm van és úgy kell ülnöm, mintha csak nyársat nyeltem volna. Egyébként erősen benne vagyok az ujság-üzletben és maholnap tökepénzes lesz. De szükség is van rá, mert valahogyan talpra kell állítani ezt a familiát. A napokban izentem valamit a bácsiknak, de nem igen látom a válaszokat, pedig én komolyan veszem a dolgot. Higgyék el a bácsik, hogy ha én nem állok itt talpra, akkor bajok lesznek. Azért tehát még egyszer arra kérem a bácsikat, hogy levelemre válaszoljanak, mert engem nem lehet hallgatással kielégíteni. Most már ugyis kezdődik a footballozás, hát ne akarják azt, hogy belerugjam a labdát az ablakukba.

Nevető fejfák

Mihály András volt a nevem
Amig éltem
Mikor nem reméltem
Az utról letértem
A hidról leestem
A nyakamat szegtem
Isten bocsássa bünöm
Aki részeg otthol üljön.

Karacs Bandi vót a nevem
Hat esztendőt alig éltem
Paszulyt dugtam az orromba
Igy hóttam meg kiskorombá.

E sirhant alul Peczek Sándor
Panaszra kél hozzád vándor
Most is kesereg a lelkem
Hogy a halált vízben leltem
Hogy nem a bor de víz árja
Kapott e sir vánkósára.

Pete András és Esván
Ők ikrek valának
Együtt is élének
Együtt is halának
Esvánnak vót nője
Siratják gyermeki
András pedig szegény
Petétlen mula ki,
Nem siratja senki.

Detroiti magyarok

Október 8-án előválasztások lesznek Detroitban. Minden magyar származású polgárnak figyelmébe ajánljuk, hogy szavazzon MICHAEL J. LAHEY városi tanácsos-jelöltre, aki mindenkor a magyarok jóbarátjának bizonyult, s aki a magyar intézmények támogatásából is kivette részét. Mutassuk meg, hogy mi megbecsüljük a barátainkat.

PECSÓK BÉLA

ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS

Főiroda:

822 Leader Bldg. Tel Main 7090

Cleveland, O.

Főiroda: 11814 Buckeye Rd.,

Moreland Színház épület

ESTE 2-8-IG:

Telefons: Washington 6129.

W. H. SCHWARTZ

Első magyar ügyvéd és hitelközjegyző Ohio államban. 512 Society for Savings épületében, Cleveland, Ohio.

Telefonok:

Cuyahoga Central 3350E. Bell Main 5730

Géczy János muffol

Mindent a nap alatt:
Házibutort, kuffert,
Tornyot vagy házfalat.
Kit ő muffol, annak
Nincsen semmi gondja,
Mert a holmit, ha kell,
Piripócsig hordja.
8105 Thaddeus St., Detroit, Mich.

GASPAR VINCÉT Toledóban,

Jól ismeri minden ember
S nem is néz rá senki fia
Haragosan, görbe szemmel.
Aki pedig nem ismerné,
Máfelől jött vándor magyar,
Keresse fel bátorsággal
S mondja bátran: mit is akar.
203 WHITTEMORE ST. — Toledo, O.

Boross és Gáty

HAJÓJEGY, — PÉNZKÜLDŐ
KÖZJEGYZŐI ÉS REAL
ESTATE IRODÁJA

8100 WEST JEFFERSON

CARY STREET SARKÁN

TELEFON: CEDAR 1863.

A MAGYARSÁG SZIVES
TÁMOGATÁSÁT KÉRIK

Boross és Gáty

A PALACSINTA

Van az ugy, hogy az ember szalma-özvegy és megpróbál! mindeneiket. Itt van pl. Kormos Hugó, a Magyar Hirnök kiadója.

Mrs. Kormos átruccant az óházába s ilyenkor a szegény szalmaözvegy ember elábrándozik, hogy mondjuk: idesegyjóistenkém, beh jó is volna most így este példának okáért egy kis palacsinta.

Jól van, de hogyan és miképen? Épen palacsinta?... Hát igenis épen, hogy palacsinta.

A szalmaözvegy nagy elhatározással kitámolyog a "speiz"-ba, itt Amerikában pentrinek hívják az éléskamrát, — és kezd körülnézni.

Mi is kell ahhoz a palacsintához? Lássuk csak! Liszt bizonyosan kell, a pedig van bőven. Hát még tej! mert az is kell; és nézd csak, az is van a jég szekrényben egy egész kvárta. Hát még mi kell?... tojás; ahá! tojás? — kérem, — az is van, még pedig egy, kettő, három, négy... tizenhat! csuhaj! lesz már palacsinta. Még egy kis porcukor talán? hadd lám, melyik is a porcukor? meg van. Lesz már palacsinta.

No már most! hogy is kezdenek hozzá? öntik ki a hig tészta valami lapos edénybe, — alighanem serpenyőnek nevezik, — hol is van egy ilyen serpenyő? És nagy zörgés-zörgéssel kutatni kezd a bádóg edények között.

Megvan! ez volt épen legbelül; ez jó lesz.

Most jön a keverés; ehhez pedig valami mély tányérforma kellene. Ahá! van itt egy, épen olyan. Ugy néz ki, mint a csajka a katonaságnál. Istenkém, csajka! és elábrándozik egy kissé az olasz front és a kedves román front felől... gyomorlövés kétszer... óh! elmúlt... de kár! hanem siessünk azzal a palacsintával.

És kezdi keverni össze a finom anyagokat. Egy kis lisztcske, ezt meg is kell cukrozni mindjárt, mert később elfelejtődik, no most hozzá egy kis tejecke, így ni! aztán a tojás. Kivesz egyet óvatosan és meg-

kocogtatja, hát pukk! akkorát szólt, mint egy pisztoly, rossz tojás volt, tetszik tudni: záp, — de csak ez az egy.

Hanem micsoda tisztogatást kellett most cselekedni, hogy ennek a tojásnak a maradékai eltűnjenek a szaggal együtt. Be kellett szüntetni egy időre a palacsinta gyártást.

Ám semmi sem tart örökké. Alapos surolás és szellőztetés után sikerült tovább önteni a palacsintát.

A többi tojásnak nem volt semmi baja s bele is vert mindjárt vagy négyet. Megkeveri az anyagot. Igen sűrűli. Még egy kis tejeckét. Most meg nagyon hig lett. Tehát lisztcskét. Most ismét sűrű. Haj, haj! ki se lehet önteni, mert a palacsinta tészta úgy kell kiönteni. Tehát próbáljuk csak még egyszer: tej, tojás, liszt, cukor, még egy kis liszt, még tojás, még tej! már tej nincsen is, az anyag pedig igen sűrű... higit-suk tojással! Hopp! most körülbelül jó lesz.

Ám hogyan van az, hogy ilyen kevés lett?

Nos majd meglátjuk, hány palacsinta lesz, ha kiöntöm. Meleg a serpenyő? jó hogy idejében a tűzre tettem.

És beléje lóditott a hig anyagból egy kis porciót. Irtózatosságot és büdösség támadt utána. A forró serpenyő odakapta az egészet.

— Persze kis zsir kell alája; de előbb ezt a kormot kell kitisztogatni. Ronggyal nem lehet ezt kitörölni, muszáj lesz késsel.

Ez is meg van.

Ujra feltette a serpenyőt a tűzre kis kanál zsirral.

Mikor a zsir megolvadt, ráöntötte a maradék kis anyagot. Mert csak annyicska maradt, hogy a serpenyő közepére jutott egy parányi rongy forma.

Ezt már nem is érdemes kisütni; egye a fene itt, ahol van.

És ott hagyott mindent a mosóedény tetején, ahol az anyagot keverte.

Lefeküdt. De sokáig nem birt elaludni. Mindég azt számolgatta, hogy lehet ez? egy kvárt tej, tizenhat tojás, no! csak tizenöt volt, mert egy záp volt, liszt majdnem fél kis zsákkal, a cukrot nem is számítva... és mégis csak annyicska lett belőle. Hogy lehet ez?

Reggel jókor jön a takarító asszony s látja a mosóhelyen a nagy munka nyomait. Felemeli a wash-tub tetejét és csodálkozva nézi, hogy az edény tele van folyva nyulós tésztaival.

Ugyan mit akarhatott ez a Mr. Kormos ennyi csirizzel? biztosan ragasztott holmi írományokat. Aztán né' csak! lyukas edényben csinálta a csirizt. No már ilyet! Mind kifolyt a wash-tubba; most más moshatom! (A "Magyar Hirnök"-ből)

Kiss Károly boltjában
Kapható sok minden:
Friss hus a javából
S füstölt lóg a szegen.
Tej, tojás és turó,
Zöldség s gyümölcsféle
Vár ott a jóképű
Magyar menyecskére.
9008 Dearborn, Detroit, Mich.

BICZÓ FERENC

MAGYAR

TEMETKEZÉSI
VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

Temetkezéseket elvállal a legfényesebbtől a legegyszerűbbig a legjutányosabban

8027 WEST JEFFERSON

Detroit, Mich.

TELEFON: CEDAR 0175.

CZIR PALNAL a Medecinen
Van sokféle medecina,
Menjen hozzá, kit hideg lel,
Vagy pedig rosszat az ina.
Szivar, dohány és cukorka
Van ám nála elég bőven,
De édesest is kerül még.
Pohárban is meg köcsögben.
CZIR PAL, — 2807 E. 79 STR.
Cleveland, O.

Marodánál a kuglizó
Vigan kopog nappal-este,
Még a tükörnél is simább
Ott a kuglipálya teste.
Aki nála derekasan
Ki-kilökdösgeti magát:
Nem fogdossa ifju Lujza
Annak soha izmos nyakát.
1922 Consaul Str. Toledo, O.

Kovács Andy borbélymester
Hajat vág és beretvál;
Rosszul teszi az a magyar,
Aki nála meg nem áll.
Jobb kézzel is, bal kézzel is
Ellátják ott a magyart
S nem lesz képén olyan a bőr,
Mint kit macska megkapart.
8306 Vanderbilt, Detroit

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS
ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:
1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July
15th, 1926 at the Post Office at
Detroit, Mich., under the Act, of
Ma. h 3, 1897.

Vigyázó János MEGFIGYELÉSEI

A REVIZIÓ körül is bajok vannak Magyarországon. Tanulság kedvéért álljon itt az "Uj Nemzedék" vezércikke, amit vésen jól emlékeztetébe minden jóra való magyar:

A székesfőváros polgármestere kurta nyilatkozatban közli a nyilvánossággal, hogy semmi köze az ugynevezett reviziós lobogóhoz, a melyet Szent István hetében akarnak fölavatni. A reviziós liga ügyvezető elnöke ugyanezt mondja. A nagyközönség pedig nem tudja megérteni: mi minden rejtőzik az ilyen hivatalos nyilatkozatok mögött? Miért nem lehet köze a főváros első polgárának egy lobogóhoz, mely a revizió szent gondolatát hirdeti? És miért tagadja meg a közösséget a Rothermere-Rákosi

zászlóval éppen a reviziós liga vezetője? Az olvasó, a jóhiszemű és józan olvasó, az Egyszerű Polgár, aki nem "jólértesült", és nem "benfentes," aki a betűk mögött soha nem olvas, csak a betűkből, joggal megdöbbenhet, mikor ezeket a nyilatkozatokat olvassa. Gyanuk ébrednek benne. És a gyanu, a suttogás, a találgatás, mely a reviziós mozgalom bármely jelenségével kapcsolatban terjed tovább országszerte, sohasem használ magának a revizió gondolatának. Mérhetetlen károkat okoz, mert hitet rombol, jóhiszeműséget mérgez, mert megrendíti a bizalmat. A polgár, akit az ilyen nyilatkozatok olyan fájdalmas megdöbbenéssel hatnak át, ijedten kérdezi: odáig jutottunk már, hogy szükség van az ilyen nyilatkozatokra? Ebben az országban mindent megfertőznek, már mindent megfertőznek, már mindent lealacsonyítanak, mindent beszennyeznek?

Ami másnak véres szenvedés, abból hasznot esihol a lelkiismeretlen üzleti hajrá. Nem lehet már fölírni a magyar firmamentumra bármi szent szót, egetverő eszmét, imádságos ígét, hogy le ne rángassa mindjárt másnap a kávéházi spekulánsok mohósága az alkalmi üzlet büzhödt légkörébe. Mikor a háboru poklában szenvedett ez a nemzet, a hadiszállítók csináltak aranyat a vérből, profitot a szenvedésből, jólétet a nyomorúságból. Voltak, akiknek a forradalom volt üzlet. Voltak, akik az óráról-órára elzüllő, elértéktelendő magyar pénz tragédiájából sajtoltak fényt és pompát. Most megint más a konjunktura. Most a honfibu lett az árucikk. Most abból kell üzletet csinálni.

Nem mondjuk mi, ninesen rá semmi bizonyosságunk, hogy a reviziós gondolat üzletszerzői törvénybe ütköző cselekedetet követtek volna el. Akik ezt a lobogót kitalálták, vagy akik sok más hasonló gesztust kitaláltak, lehetnek jóhiszemű és lelkes emberek, lehetnek önzetlen hazafiak, akik észre sem veszik, miképen válik a szép eszméből szenzálok zsákmánya. Az ilyen vállalkozáshoz különben is mindig szükséges néhány önzetlen hazafi és lelkes honleány. De mögöttük az üzleti élelmesség sunyit. A profit lézengő ritterje ólálkodik, a nyereségvágy lapul ugrásra ké-

szen, a vámos settenkedik, hogy hidpénzt szedjen a hazafibánatból, hogy kineset érő drága gyönggyé változtassa át telhetetlen bórzsákja számára az özvegyek, az árvák, a hontalanok könnyét.

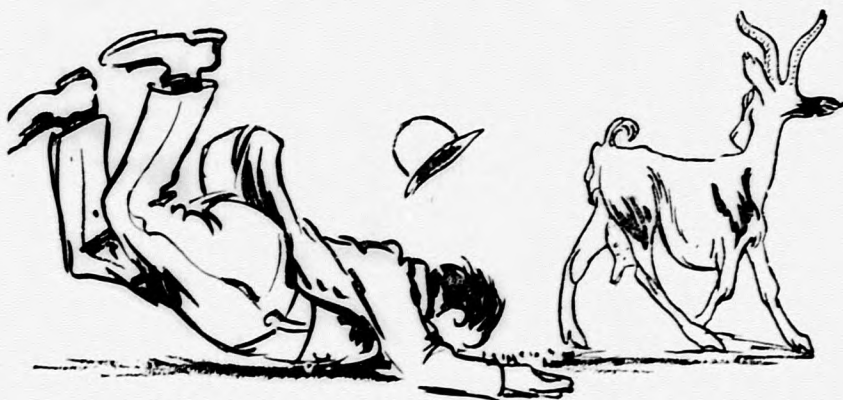
Mikor valaki meghal, a gyász-baborult házban mindjárt megjelenik a temetési vállalkozó ügynöke, hogy jutányosan felajánlja szolgálatait. Talpig feketében, az igazi gyászt mimelve, a porig sujtotott családtagok közé befurakodva, fekete kabátban, fekete cilinderben, fekete keztyűben jön, lábujjhegyen a vigéce, elsőnek tartja oda a kezét a gyász-baborult hitves, a kétségbeesett anya, az ájult gyermek elé és szemében műkönynyekkel rebegi: fogadják őszinte részvéteket! És engedjék meg, hogy felajánljam szolgálataimat... jutányos árak, jó kiszolgálás... tartós koporsó... prima áru...

Akik a nemzeti bánatból üzletet esiholnak, éppen ilyen gyűlöletes vigécei a gyásznak. Miben sem különböznek a tolakodó temetkezési ügynöktől. Amaz a "fogadják részvéteket" szólammal közeledik a gyászban vergődő lélekhez. Ez a "revizió" és az "integritás" varázsszavával lopózik oda a nemzeti lélekhez. Mikor megnyílik előtűk e szent szóra, a részvét, a gyöngédség, a testvéri együttérzés szavára a sebzett szív, — előhúzzák az árjegyzéket, vagy a gyűjtőívet.

A nemzet szent fájdalma és fájdalmas reménye olyan magasztos valami, hogy nem lehet prédája semmiféle üzleti vállalkozásnak. Aki önzetlenül veszi ajkára és akarja szolgálni a nagy gondolatot, az legyen áldott. De aki csak egy fillért is akar keresni a nemzeti fájdalomon, azt ki kell dobni a gyász-baborult házból, mint a tapintatlan és tolakodó temetkezési vigéceet szokás.

Toledoban Virág János
Semmi jóban nem hiányos;
Akad nála mindenfajta
Hegedű, bőgő meg gyanta
És akit a hideg rázna,
A nótáját kicifrázza
S az is ugrik ötöt-hatot,
Aki talán félig halott.
Ugy lagzira, miként bálra
Szívesen megy a bandája.

2101 Consaul St., Toledo, O.

A PONNY KUPEC

A PONNY tudvalevőleg kisló, törpe a lovak között. Nagy gyönyörűséget találnak benne a gyerekek s nincs olyan apró ember, akinek szívét meg ne dobogtatná egy-egy takaros ponny. A nyilvános parkokban még az öreg gyerekeknek is kedvük szottyan arra, hogy ponny-fogatokon lötyögtessék meg fáradt testüket.

Csaknem minden gyerekeknek az a kívánsága, hogy egy-egy ilyen kisló gazdája lehessen. A mi legnagyobbik fiunk is azon esengett gyerekkorában, hogy vegyünk neki egy ponnyt. Addig rágta fülemet a gyerek, hogy egyszer elszántam magamat és vettem neki egy kis lovat. Ugy történt a dolog, hogy éppen a magyar negyedben parádéztatott egy ponnyt a kupec és én bekaptam a kefét.

Magyar volt a ponny kupec és nagyszerűen feldicsérte a kis állatot. Hát takaros egy kis ló volt, azt meg kell neki adni. Sokáig haboztam, mert a magamfajta ujságosnak számárna sem igen telik, nem még lóra, de hát megszólalt bennem az apai szeretet, no meg a kupec is értette a dolgát és a nóta vége az lett, hogy a markába csaptam.

Azt pedig minden valamire való magyar tudja, hogy az ilyen marokbacsapás vásárt jelent. A marokbacsapás kötelezőbb a váltónál. Hát így aztán megvevődött a kis ló. El is hozta a kupec a hához és örült az egész familia. Végre tehát mégis csak vittük valamire Amerikában, mert ime már ponyra is telik.

A fiam majd elolvadt a gyönyörűségtől. A garage-ból mindjárt istálló lett. Hozták a szénát és a zabot. Kefét, lóvakarót vettünk. Sőt a gyerek mindjárt szerszámot,

nyerget, kocsit és minden egyebet indítványozott. Az udvarunkra se reglett az egész utca gyereke és a mi fiunk volt a legirigyeltebb gyerekek a vidéken.

Az csak természetes, hogy minden gyerek lovagolni szeretett volna a ponny. Csak hogy hamis állat volt a kis ló. Harapott és rugott kegyetlenül. Azután pedig úgy ledobálta hátáról a gyerekeket, hogy csak úgy nyekkentek a földön. Szóval: megkezdődtek a bajok. Sőt folytatódtak is alaposan.

A ponnyt nappalra kikötötte a fiu a kertbe. És a türelmetlen ponny köröskörül mind kívágta a gypet, amit hat esztendei munkával neveltem az udvarban. Azután millió számra jött oda a légy és csaknem megették a ponnyt velünk együtt. A szomszédok fintorgatták az orrukat az istalószag miatt. A gyerekek pedig pokoli lármát csaptak egész nap és mind le-törték a keritést.

A familia napról-napra jobban elkeseredett a ponny miatt. A fiunk azonban erősen a ponny pártján volt egy ideig. De azután ő is ellene fordult, mert kiderült a ravasz kis lóról, hogy csak jobbra akar menni, balra azonban a Pilátusnak se fordul. Egy szép napon bele akartam verni a ponny fejébe a "balra fordulj" szükségességét, de abriktolás közben úgy térdkalácson rugott, hogy majd elnyeltem az ádámcsutkámat.

Erre azután én is ellene fordultam. Most már senki se tartotta kívánatosnak a ponnyt. Felhívták tehát a familia tagjai a kupecet, hogy vigye vissza a kis lovat. A kupec meg is jelent és valami huszonöt dollár levonással visszavette a ponnyt, egyben elvitte a sok

szénát, zabot, kefét, lóvakarót, kötféket, kantárt és minden egyebet, amit mi vettünk a kis lónak. Szerencsére a garázsot nem vitte el a kis lóval és így szerény ember volt a lókupec.

Sok esztendő múlt el azóta. Már eszembe se volt a híres ponny. De a napokban összetalálkoztam a kupeccel. Én már meg se ismerem, de ő rám ismert és előhozakodott a ponnyval. És elmondta a ponny kupecség titkait. Elmondta, hogy bizony ő husz-harminc vásárt is csinált egy-egy ponnyval. Mert mindegyik ponnyjának volt valami gyengéje. A nekünk eladott ponnyval csinálta a legjobb üzletet, mert szép volt a ponny és így mindenkinek tetszett. Meg is vették, de mikor kiderült, hogy csak jobbra jár az esze, hát mindig visszaadták neki és ő szívesen vitte husz-harminc dollár levonással a ponnyt, a zabot, a szénát és minden más egyebet.

— Hát finom egy kis ló volt — vélekedett a kupec — sok pénzt csináltam rajta. De a végén mégis én jártam rosszul, mert eladtam Belle Isle-ra a parkba. És onnan már nem hozták vissza, mert összefogták egy másik ponnyval és az balra is magával huzta. Hát így csaptak be azok a huncutok. Pedig azt hittem, hogy még egy pár évig eladogathatom azt a ponnyt.

Végignézttem a kupecen. Mosolygott és így magyarázkodott:

— Tetszik tudni, minden ponnynak van egy kis bogara. No, de hát az embereknek is van. Mert hiba nélkül nincs sem ember, sem állat. Hát nincs igazam?

És el kellett ismernem, hogy igaza van a kupecnek; mert a négylábu ponny meg a kétlábu ember egyaránt sokat botlanak az életben.

K. Gy.

BODÁK LAJOST

a régi magyar ujságost csaknem minden magyar ismeri Amerikában.

BODÁK LAJOS

ért mindenhez, de leginkább a KERTÉSZETHÉZ.

Van is Toledóban olyan kertészete, hogy csupa gyönyörűség ráznézni.

Akinek szép bokrétára, koszorúra, vagy mindig virágzó rózsafákra van szüksége, az csak szóljon neki. — Cim ez: CORNER WHEELING & SEAMON STR. Toledo, Ohio.

KVÁRTA PALI szalonos ur a bárnál

Préselik már a szőlőt mindenfele, hát nem eseng a regiszter. Mer ameddig a borbult tart, addig a szalonos urra csak úgy félvállal néz a koszeimer. Legkivált az ojjan, aki fel is iratott egypár italt.

Azongyák, hogy nemsokára megint visszagyűnnek a szalonok. Nem lesz abból semmi, mer akkor mit csinálnának a misziszek. Némejjik miszisz jobban ért már a főzéshez, mind a kanadai leghiresebb pájnkafőzők.

Legjobb vóna már becsukni a bótot, mer minden ház kocsmá, oszt aki a háznál mér, annak regiszter se kell, meg azutóg a börtönbe se viszik. A szalonos urak meg manapság többet ülnek, mind állnak.

Mit irnak az előfizetők?

Itt küldöm a 3 beteget a Dongóért, hogy ne kereszteljenek tovább, mert én már meg vagyok keresztelve meg bémálva. Sőt a bányá is megkelesztelt úgy, hogy hőtíg viselem a nyomát. Ebből tehát több nem kell nekem. Olvasom a lapokból, hogy az öreg Dongót valami hadvezéri rangra léptették elő, hát legyen is olyan erős, mint volt Hindenburg. És szünjön meg már az örökös szerkesztői veszekedés, ami olyan gyakori volt az utolsó években. Az ujság hozzon új-ságot és ne örökös szemrehányásokat. Rosemont, W. Va. Panyi Antal

SZIVES TUDOMÁSUL

Az amerikai magyar egységes-ségről szóló cikksorozatot folytatjuk majd a jövő számban.

A két tolmács

Egy kedves budai családnál történt a következő humoros kis eset. A Szent István-hét alkalmával idegen vendégeik voltak. Egy angol házaspár és egy idős angol miss, a család egyik tagjának régi ismerősei, akik most szánták rá magukat, hogy Magyarországra ránduljanak. Olyan társaság, amelynek a szórakoztatása bizony nagy gondot okozott a háziasszonynak. Mit csinál ezekkel az emberekkel, akiknek a mulattatásáról bizony a lehető legjobban kell gondoskodni, hogy kellemes benyomásokkal távozzanak innen. A háziasszonynak hosszas keresés után sikerült elverbuválnia egyik barátját és egy fiatal urat, akikről úgy tudta, hogy jól beszélnek angolul.

Hát eltelt az első nap. Izgalmak között. Este, vacsora után a kávéházba ment a társaság. A háziasszony igen derűs volt, hogy sikerült elérni a céját, mert a vendégek láthatóan pompásan értékék magukat. Ott ült az illető angolul tudó fiatalember is, aki az asszony régi barátjával hosszú idő óta beszélgetett.

— Nos, hogy megy a diskurzus — kérdezte a háziasszony.

— Oh, kérem — szolt a nyelv-szakértő vendég és szemével a háziasszony barátjára felé intett. — Ez a csuf vénkisasszony valami gyarmati, vagy falusi személyiség lehet. Alig lehet érteni egy szavát.

— Szentelen — szolt meg erre hirtelen a fiatalember nagy bámulatára magyarul a szomszédnő. — Hiszen éppen maga törí kerékbe az angolt. Hallgatom egész nap és egész este, de egy szót sem értek be.öle.

Csak ekkor derült ki, hogy a bemutatkozásnál valami hiba történt és tévedésből egész nap a két tolmácsolásra kirendelt magyar szórakoztatta egymást, angolul, roppant buzgalommal.

AMERIKÁBAN

a legrégebb és legnagyobb magyar
TEMETKEZÉSI INTÉZET

Elvállal temetéseket és balzsamozásokat. Koporsó-raktára a legjobban berendezett a városban. Kényelmes betegszállító kocsik állanak a közönség rendelkezésére.

Lakodalmakra és keresztelőkro
a legjobb gépkocsik kaphatók

JAKAB ISTVÁN

8923 BUCKEYE ROAD
Cleveland, Ohio.

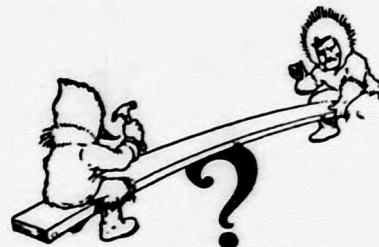
Telefon szolgálat nappal és éjjel.

Jórávaló magyarok

Ujabbán a következő jórávaló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Németh Zoltán Phillipsburg, Pohl János Dayton, Illés Balázs Perth Amboy, Holló József Detroit, Bodák Lajos Toledo, Bene András Franklin, Rakatzky M. Bridgeport.

Fogadják a Dongó köszönetét.

SZIVES TUDOMÁSUL

Értesítjük clevelandi előfizetőinket, hogy a Dongó ottani képviseletét Szücs Ferenc jólismert magyar barátunk ajánlatára KNIFFEL IGNÁC honfitársunk volt szives elvállalni. Uj képviselőnköt ajánljuk a clevelandi magyarság jóindulatába.

Boldis-nál a jókedv
Nincs lakatra verve,
Barátsággal néz ő
A magyar emberre.
Minden magyar ember
Ismeri Buffalóban,
De a vidéki is
Fürödhet a jóban.

Boldis M. 174 Austin St.

DOMBY M.

8021 Holton Ave. Cleveland, O.
A leghiresebb magyar muffoló
Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 0696.

A KOVACSICS vendéglője
Ott van a West Jeffersonon,
Nincs előtte cifra vasrács,
Nincsen a tetején torony.
De barátság akad bőven
S aki betér DETROITBA:
Jól teszi; ha az ajtaját
Egész bátran ki-kinyitja.

KOVACSICS LAJOS

6020 WEST JEFFERSON AVENUE.

Dr. Farkas Géza

5,000 DOLLÁR BIZTOSITÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi s itteni peres ügyek gyors és pontos elintézése. Pénzküldés, jogi tanács és hajójegy. Forduljon hozzám bizalommal.

1958 Genesee St. Toledo, O.

CLEVELANDI KRÓNKA

CLEVELANDBAN megtartották a szokásos magyar napot a Luna Parkban. A rendezőség igazán változatos műsorról gondoskodott, közönségben se volt hiány, de az eredmény nem volt valami tulságosan kielégítő. Ezidén a 'magyar nap' jövedelmét a Clevelandban felállítandó Petőfi-szoborra szánták. Erre a szoborra immár harmadik éve gyűjtenek s még mostanig se gyűlt össze a szobor ára, pedig a szobor már készen áll a Finta Sándor műtermében. Hát nem ártana, ha egyszer komolyan hozzáfognának a gyűjtéshez, mert az 'amerikai Debrecen' magyarsága egy hónap alatt összeadhatná a szobor költségeit. De az adakozásban jó példával kellene előljárniok azoknak, akiknek bőségesen jutott a földi javakból és nem kellene mindig arra várni, hogy az istenadta nép adja össze az ilyen költségeket.

Jakab Istvánról szól az ének, a jólismert 'halálbíró'-ról, aki ott székel az ősi 'Bakarudon'. Jakab István öreg amerikai, de abból a kuruc fajtából való, amely még Amerikában sem enged a magyar virtusból. Ugy csett a dolog, hogy a Szent Erzsébet templom nagyharangjának eltörött a nyelve. Már pedig a harang olyan, mint az asszony: nem sokat ér nyelv nélkül. Amikor Jakab István értesült a dologról, hát nem sokat kukoricázott, hanem egyszerűen megrendelte a nyelvet a nagyharangba, és kifizette a költségeket. Hát még ilyen magyarok is akadnak nagy Amerikában.

A 'Bakarudon' nagy öröm volt a minapában, mert visszaér-

kezett az óhazából Ergh József, a 'bakarudi' híres borbélymester, aki sok-sok év után elment egyszer Magyarországra és három hónapig alaposan kimulatatta magát az óhazában. Eleinte meg sem ismerték a 'bakarudi' magyarok Erghet, mert valósággal kihizott a nadrágjából a jó hazai kosztot. Irigyelték is azt a kis hazai hájat Ergh Jóskától, aki szomorú lemondással felelt az irigykedőknek: 'No, majd leberetvölöm két hét alatt a hazai hájat.'

A boldogult Bazsó András halála óta árvaságra jutott a Dongó Clevelandban, mert nem volt 'beteglátogatója'. Most azután Kniffel Ignác honfitársunk neki-gyürközött és azt mondja, hogy ő

majd bevasalja a hátralékos betegeket. Arra kérjük a Dongó clevelandi előfizetőit, hogy fogadják szívesen az új 'beteglátogatót' és szurják le nála azokat a betegeket, mert így diktálja azt a rendes a becsület.

Fanaszkodnak a clevelandi real estatesek, hogy rosszul megy az üzlet. A magyarok inkább autómobil vesznek, mint házat. És aki autómobil vett, annak többet nem telik házra, mert az autómobil megeszi a ház árát. Most erősen készülnek a real estatesek, hogy temetői lot-okat fognak árulni, mert sírhely mégis csak kell mindenkinek, még azoknak is, akik autómobilon járnak. Egyébként a magyar negyed egy részét most tréfásan 'mortgage town'-nak nevezik a magyarok. És azon csodálkoznak, ha valakinek legalább három mortgage nincs a házában. Hát bizony az autómobilal szépen szaporodnak a mortgage-ok. No, de ebben a rohanó világban már csak a kutya jár gyalog, meg a — magyar ujságos.

FÖLDIKEM!

A hulló falevelek alól szedjenek ki a lopott Dongóval.

UTOLSÓ ITÉLETRE

KERÜLT A SOR A DONGÓNÁL MINDAZOKKAL SZEMBEN, AKIK RÉGÓTA HÁTRALÉKOSOK.

HONFITÁRSI SZERETETTEL

NEM LEHET KIFIZETNI A DONGÓ SZÁMLÁIT S AZÉRT MINDEN HÁTRALÉKOS TEGYEN ELEGET A

magyar becsületnek

AKIK NEM ÉRTENEK A SZÓRÓL ÉS HALLGATNAK, MINT DINNYE A FÜBEN, AZOKAT A JÖVŐ SZÁMTÓL KEZDVE BESOROZZUK A

ROZMARING EGYLETBE

REMÉLJÜK, HOGY MINDEN TISZTESSÉGES MAGYAR ELEGET TESZ A BECSÜLETNEK ÉS MIELŐBB BEKÜLDI A "BETEGEKET" ERRE A CIMRE:

DONGÓ

1060—25th STREET,

— DETROIT, MICH.

Muffol Miska főburdos szavaltai

ELMULT a nyár osztég vége a pitnyikoknak. Legfeljebb gombázni mehet még a zember, mer van sok miszter, aki szereti a gombát. Hát dukál, hogy a miszisz kedvébe járjon néha a miszternek. Amejjik miszisz órájtosan akar gombázni, hát csak szójjon nekem.

Gránát Citibe meg báld vót oszt a zegyik miszisz igen járta a csárdást oszt eccer csak kicsuszott alula a lába oszt odanyomta a pecsétet a magyar ház padlójára. Lett is ojjan taps meg ünneplés a magyar házban, hogy ojjat még a Zeppelin se kapott. A miszisz azóta egyre dicsekszik, hogy mijóta férnél van, ojjan órájtosan még nem mulatott.

A frenklini bodi felöltözött vadászruhába, oszt elment halászni. Csónakot váltott oszt bement a tó közepire. Várta a halakat, de hogy nem igen haraptak, hát a bodi nagyokat nyelt a mérgesbül. Eccer csak férelépett oszt felfordult vele a csónak. A bodi megfürdött a vadász ruhába oszt kiuszott a partra, ahol reggelig ugy didergett a vizes ruhába, akáresak egy hideglelés malac. Mikor reggel elment érte a másik bodi a káréval, a halászmesternek ugy vacogtak a fogai, hogy szólni se tudott. Szerencsése, hogy hazavitték, oszt otthun a miszisz életre dörzsölte a didergő bodit. Hát mégis csak jó a miszisz a háznál.

De most mán nem szavazok többet, mert szőlőt kell taposni a zegyik miszisznél, akinek a misztere éccakára dógozik. Hát monodk nem fogom sajnálni ezt a kis óbertájmot.

MAGYAROM!

A szőlőprésben szorítsák ki belőled a betegeket!

TESTVÉRISÉG

Világreszeket összekötő, óceánokon és hegyóriásokon átsugárzó magyar testvériség ünnepül kezdődött meg tegnap a magyarok világszövetségének kongresszusa, — Amerika felhőkarcolóinak árnyékából éppugy idesereglettek Magyarország fővárosába magyar testvéreink, mintahogyan eljöttek erre a tanuságtételre a forró Egyiptom, a hegyesvölgyes Balkán, a hűvös Észak-Európa magyarjai. Köszöntötte őket a főváros főpolgármestere, köszöntötte Magyarország kormányzója, köszöntötte a népjóléti miniszter, s mindahárman a trianoni gyötrelmeket szenvedő magyarság lelkéből tépték szavaikat. Köszöntjük magyar testvéreinket mi is, a keresztény nemzeti gondolat sajtója, azé a gondolaté, amelynek bukásával bukott el tiz esztendővel ezelőtt az ezeréves magyar nemzet, s amelynek teljes érvényű győzelme, életrealizálódása nélkül a magyar föld területi integritása és a nemzet sebb, boldogabb jövődjé csak álom, ábránd, képzelgés lehet, de fénylő valóság soha.

Köszöntjük azokat a magyar testvéreinket, akiket a sors ilyen vagy olyan fordulatai elsodortak a Kárpátok koszoruja alól messze idegenbe, és akik sehöl, a világ bármely táján sem, egyéni sorsuknak bármilyen változatában sem szünnnek meg magyar szívvvel érezni, és őszintén, komolyan, áldozatos szeretettel kívánják Árpád és Szent István nemzetének jobb jövődjét, és e jövődjé előkészítésén munkálkodnak is minden tőlük telhető erővel. Köszöntjük őket fájdalmas, könnyes szeretettel a magyarság, az itthonelő magyarság történetének legtragikusabb napjaiban, de egyuttal azzal a büszkeséggel is, mely kijár azok felé, akik a világ bármely szegletében is becsülettel meg tudják állni helyüket, becsületet szereznek a magyar névnek és azzal a törhetetlen hittel és reménnyel, hogy a magyar nemzet nemsokára kikerül trianoni purgatoriumából. Örvendezünk a tanuságtételnek, a mely — Horthy Miklós szavai szerint — arról tesz bizonyosságot, hogy a magyarság idegenbe szakadt ezrei nem érzik magukat az ezeréves fáról elszakadt árva leve-

leknek, s hisszük, hogy — Vass József népjóléti miniszter szavai szerint — ha a csaták kardját kiütötték is kezünkől, az igazság kardjával mégis kiverekedjük testvéreinkkel erős, tudatos fegyverbarátságban a győzelmet, mely Isten és ember előtt megillet minket. Örvendezünk a magyar egység, összetartozandóság hatalmas manifesztációjának, amely után reménykedve várjuk az együttműködés eredményes esztendeit.

(Az "Új Nemzedék"-ből.)

TENGERPARTON

— Nem hideg a víz?

— De igen. Hanem az nem baj. Az orvos ugyis azt mondta, hogy tegyek hideg borogatást a lábam kisujjára.

Záhm Palinál Buffaloban
Van ám gyógyszer bőven;
Meggyógyulhat, kit forgatnak
Ágyon lepedőben.
Nezzen be hát hozzá bátran,
Aki szomjas, éhes;
Záhm Palinál hamarosan
Ujra emberré lesz.

223 Katherine St. Buffalo.

Csizmár Mike Toledoban
Lakik olyan régen,
Hogy a csillag is meg-megáll
Felette az égen.
Ha a magyar megáll nála,
S odadől a bárhoz,
Régi idők bucsut járnak
A lelki határhoz.

2034 Genesee St., Toledo, O.

SZANYI DAVE Clevelandban
Talpig magyar gyerek,
Szeretik is őt a
Jókedvű emberek.
Kinek bánata van,
Térjen be hozzája
S hamarosan csárdást
Jár majd a bokája.
2825 EAST 79 STE. — Cleveland, O.

HOLLÓ JÓSKA

a toledói és más magyarok régi jóbarátja, Detroit városában a

7000 WEST JEFFERSON UTCAN
található.

Aki hozzá benéz, meg nem bánja.

Régi magyar tizletember
Lackawannán Iván Sándor,
Megpihenhet s felvidulhat
Nála minden magyar vándor.
Arrajáró magyar ember
Ne kerülje el portáját
S hőtlig soha nem feledj
IVÁN SÁNDOR barátságát.
1538½ HAMBURG TUMPIKE,
Lackawanna N. Y.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK

Budapesten a kánikulás délelőtt trópusi melegében füledt emberek lézengenek a törvényszék folyosóján, azon a részen, ahol a járásbírói büntetőpereket tárgyalják. Itt nem látszik meg a törvénykezési szünet, itt soha sincsen még taktikai okból nem "treuga Dei". Az örökperlekedők típusai méregetik egymást elbágyadtan, mert a meleg még ezekből az egyébként elszánt emberekből is kipusztít minden élt, dacot, haragot, gyűlölséget és most közösen szidják a kánikulát.

Közöttük az első pillantásra szembeütő két csendes, szótlan ember. Az egyik deresedő és bajusztalan, olyan orral, mintha felfricskálták volna. Viselete fekete ünneplő, kék nyakkendő, sárga cipő és mind ennek tetejében szalmakalap az öltözete. A másik jóval fiatalabb, talán úgy harminc esztendő körül. Vékony bajusz kunkorodik az orra alatt; ő is hasonlóképpen feketében — ünneplőben. Riadtan nézegetik a sétáló embereket. Látszik rajtuk, hogy ez a hely egészen új számukra és nem tudják, miképpen viselkedjenek. Talán épp ezért még beszélgetni sem merésznének. A teremaltiszt harsányan belekiabál a nagy előszobába.

— Következnek: Pupek János és Hrusko István!

A két szótlan feketeruhás összerenzen. Tekintetük egymásra villan tancstalanul. Még jobban meggyökerestek egy álóhelyükön.

— No! Gyűjjenek má', — noszogatja őket az altiszt — magukat szólitom, vagy mi a csoda...

Az idősebb megrezzen.

— Kírek szípen... igen izz... — és kérdőn, félig indulatában ránéz a fiatalabbra.

— In izz?... mondja emez.

— Hát persze, — oszlatja el a kétséget az altiszt. — Gyerünk csak, gyerünk... pocem.

A tárgyalóteremben zavartan állnak a bíró előtt. A vád könnyű testi-sértés. A személyi adatok megállá-

pitása után, Pupek Jánost, az idősebbet hallgatják ki. Bádogosmester. Zuglóban van kis háza, műhelye. Felvidékről jött és beszéli nyelvünket azzal a tót magyarsággal, ami azonnal mosoly-fakasztó, de jói áll a tót-magyar atyánkfíának.

— Megértette, mit panaszoznak maga ellen? Mondja, hogy történt?

Földresüti a szemét, kalapját forgatja, egyik lábáról a másikra igyekszik testének súlyát áthelyezni, majd lopva körülnéz, köhintget, köszörüli a torkát és végre belekezd:

— Gyűttem Zárvából — asszongya. Már is harsog a terem. Sértődötten körülnéz. A bíró mindenkit szigoruan csendre-rendre int.

— Gyűttem Zárvából — folytatja s most már egy világgért nem nézne hátra a kaján tömegre — meggyűttem az én hazámnak a közepibe a szíp fevarozsban, Budara izz Pestre, mer' in magyar vagyok, meg az én gusztusám nem bírják ki egy cseppe se nem bírják ki a cseákok. Egy kis vagyunkája izz van nekemnek, meg kettő dolgos gezeje — nye bugye báj — és ez a zember — bökött Hruskó felé — hoszták magával segidnek. A kis hazácskát megvásároltuk benne a mihelyt megcsinyáltál in, izz dogozgattunk kirek szépen, dogozgattunk kicsinyke munkácska mindig ság ádogáttá magát eléje...

Felsóhajt.

— No, de nos, asztán! Munkácskaság elfogytál egyszer mint madárka a zágácskárul elrebbentél tőlem és kicsinykát facér lettél in izz a zur, meg a segidje, nye bugye báj, mon-tam a Stepannek. Ihen ság meg nem haljuk magunknak! Szíp izz lenne! Vigaszolom itet izz magam izz, de a segid ság szomorú ság azt csinálta, hogy nem beszilt...

— Benyóttél a szácskádat vagy megnimultál, hogy ilyen arcodat mutatol? Vagy a tidedet megtámadta a heptikás?

— Pan Pupek — asszongya uekem

— gyere vissza Zárvába, honnét meggyüttünk mind a ketteskin. Lesz munka izz, ha elfogy vissza megin' gyivünk.

— Mit akarsz te odamenni, mikor éppen azir' meggyüttünk onnétrul?...

— Ság jobb! Lepsí! mongya nekem.

— Kicsinyt palinka szaga vo.t, megdihesedtem:

— Izz mongy nekem, de röktön min jobb?

— Ság jobb, — mongya!

— Ej! Megdihesedem még jobban nekije:

— Mi vagy te tulajdonkípen? Cselák! Menj, márs! Kifele! Az én segidje többé nem vagy. Márs!...

— De nem ment! Hozzávágta a poharkát, az iveget, még se nem ment... hanem...

— Hát hol voltak?

— ...Visszavágta. Hun votunk kirek szípen, hun? A kocsmában. Igy történt. Szo, szot követett. Össze is vesztünk szipecsként...

Majd szélesen mosolyogva, ahogy csak Pan Pupek tudhat "Zárvabu." hozzátette:

— De kikibékültünk...

— Nem is ezért kerültek maguk ide. A korcsmáros fejéhez vágta egy szódásüveget!

Elkomorodik Pan Pupek. A vér is leszalad az arcából:

— Az ság tivedésből lehet, — mosolyogja — ság tivedésből, mer' a segidnek számít...

— Igen, de a korcsmáros feküdt bele! — jegyezte meg az elnök.

— Még izz ság tivedésből mer' sem in se nem Stepan nem akartál itet megvernyi.

Hrusko Stepan "izz ság" ezt vallotta. Kihallgatták a sértett korcsmárost, aki emondotta, hogy időközben ő is meggyőződött róla: Pupekék nem őt, hanem egymást akarták a szállingózó üvegekkel, poharakkal "megtisztelni." Különben is nagy elkeseredésükben azon a délután szörnyen megittak nála. Másnap pedig bocsánatot is kértek tőle. Megbocsátott és megbocsát nekik. Megbüntetésüket nem kívánja.

Pupek és segédje ellen az eljárást megszüntették. És mindhárman megbékélten indultak hazafelé.

**Andó János magyar ember,
Aki garast foghoz nem ver;
Megbecsüli a vendéget,
Akár magyar, akár német.
Ki elkerül Toledóba,
Menjen hozzá egypár szóra;
Mert hát szóból ért az ember,
Legkivált a magyar ember.
421 Whittemore St., Toledo, O.**

A SZERKESZTŐ UR

Budapesten egyik Terezház-köruti ismert kávéházban játszódott le a mi nap a következő eset. A napfényes nyári reggelen elegáns külsejű, aktatáskás, középkori ur lépett be a kávéházba.

— Kávét kérek — mondotta az elősiető pincérnek.

— Csak kávét egyszerűen? — udvariaskodott a pincér.

— Dehogyan is, habbal kérem, adjon vaját, meg tojást is. Szóval komplett reggelit. Érti?

— Igenis kéremalásan.

A pincér meghozta a reggelit. Az illető ur elköltötte s utána tintát, tollat és papírt kért a pincértől.

— Dolgozni akarok, — mondotta magyarázóan — sürgősen a nyomdába kell adnom a kéziratot.

— Ó kérem, csak tessék parancsolni, szerkesztő ur.

A "szerkesztő" ur pedig csak ült nyugodtan a bársonyülésen és irt. Közben, hogy a torkát ne lüvesítse, egymásután hozatta a pohár konyakokat. Tíz óra tájban éhes kezdett lenni, gondolta, megvillásreggelizik. Finom sonkát hozatott. Ezután megint nekilátott a munkának. Délben megebédelt, étlap szerint a szomjúságának tikkadt virágait pedig finom vörös borral öntözte. A fekete kávé után megint neki gyürkőzött az írásnak. Még a pikoló is lábujjhegyen járt körülötte, mert a főpincér megintette.

— Ne zavard a szerkesztő urat.

Öt óra körül kövekezett az uzsonna-kávé. Nyolc órakor eszébe jutott a buzgó "írónak", hogy vacsorázni is kellene. Pompás vacsorát rendelt, finom butéliás borral. Közben vendége is érkezett, egy hozzá hasonló, de fiatalabb ur. Ekkor már finom pezsgő habzott a poharakban.

Teltek az órák: kilenc óra, tíz óra,

tizenegy óra. A "főúr" már kissé furcsa szemmel nézte a vendéget, aki reggel nyolc órától este tizenegy óráig szakadatlanul "fogyaszt". Odament hát az asztalhoz és a lehető legudvariasabb mosollyal odasugta:

— Kérem alásan, szerkesztő ur, bocsánat, hogy zavarom. Jó volna talán összeállítani a fogyasztást, hogy össze ne zavarodjunk...

— Hogyne, hogyne, természetes.

A főpincér elővette a számológé-

dulát, összeadott, törölte s a végtelennek tetsző oszlop alá odabökte az eredményt:

— Csekélység, mindössze kilencvenöt pengő hetven fillér, szerkesztő uram.

A "szerkesztő" ur utánanézett a számolásnak, azután a világ legtermészetesebb hangján kijelentette:

— Nincs pénzem.

— Tessék? — hült el a főúr.

— Kérem, bolond vagyok, nem fizetek.

Erre már rendőrt hívtak, akinek a különös vendég ugyanezt mondotta. A rendőr felhívta az illető budapesti kórházat, amelyet a "szerkesztő ur" bementetett neki és ott megerősítették az állítását, hogy csakugyan — bolond.

A dolog úgy állott, hogy az egyik fővárosi kórház elmemegfigyelőjében már régóta ott volt az állítólagos szerkesztő ur, aki aznap azzal az ürüggyel, hogy rokonait megy meglátogatni, kikérezkedett a kórházból. A megfigyelő orvos, miután a beteg egy idő óta rendesen viselkedett, gyanútlanul belement ebbe.

A kávéházi história azzal végződött, hogy az ápolók visszakisérték a szerkesztő urat a kórházba. A fogyasztás költségeit az illető orvostanárnak kellett kiegyenlítenie.

Michael J. LAHEY

a detroiti magyarok régi jóbarátja pályázik

A VÁROSI TANÁCSOSI állásra és kéri a magyarok pártfogását

Az előválasztások 1929 OKTÓBER

8-ÁN lesznek és minden magyar

szavazó polgár jól teszi, ha

MICHAEL J. LAHEY-RE,

a magyarok őszinte barátjára szavaz

Ne feledje el, hogy október 8-án lesznek az elő-

választások. Minden polgár éljen szavazati jogával

SZUSZOG PALYA levele az ókontriba

Kelt betses Levellem gyászton Pa istván Kirájkor szeretett egy lyó Párom bortsza kívánom az felséges uris-tentün, hogy friss lyó egészségbe tanájon ez a pár sor írásom. Most mán arrul is tutósitolak, hogy innen alighanem el kell menni valahová, mer itt csupa nyomoruság minden. Mán mindent a masina csinál, oszt a zembernek nem sok a becsületi. Nyomorika lett mán itt oszt a legjobb lesz ha hazafelé igyekezzünk, mer ha itt a gyár-bul kicsászolják a zembert, hát nézheti a napot. Nem ugy van az, mind a zóházába, hogy a zember a maga gazdája, oszt nem parancsolgatnak neki. De itt mindig másnak dógozik a zember, oszt akkor teszik ki, amikor nekik teccik. Mer errefelé nem számít az, hogy ki meddig dógozott egy gazdánál.

Hát nekem is utilaput kötöttek a talpamra, pedig becsülettel dógoztam sokáig. De itt ócsó a zember, hát nem törődnek véle. Sok milijomér nagy gépeket raktak a gyárba, oszt a zember mehet kódulni. Mer aki benne van a zidőbe, hát a kutyának se kell itt többet. Nem bánik, hogy a szép fijaságát ott hatta a gyárba. Mondok nem is maradok én itt sokáig, de megyek gazdának a magaméba. A sipkártya árát még kikeresem valahol, azutég indu'ok hazafele. Hát csak hizlajj vagy két disznót, mer ujév után nagy disznótorba hijom a falut. Ehet még a zárva gyerek is. Oszt ha káposztát tapostacc, hát ne a komát hidd taposónak, mer mindég félre jár a lába. Oszt nem szeretnék neki löccsel aggyistent mondani.

A gyerekeknek meg végy takaros téli testi ruhát, akire itt küdöm a kötéseget. Oszt most mán bézárom betses Levellem oszt tisztellek csolkollak a gyerekekkel együtt de csak a két ár-

tányt csapd hizóba oszt vagyok szeretett hü Párod az hide, sir bézár-táig

gut bály
PALYA

NEM VÁRT HATÁS

— Tegnap hirdetést tettem a lapokba, hogy éjjeli őrt keresek a gyártelepemre.

— No és volt eredménye?

— De még mennyire! Az éjjel kirabolták a gyáramat.

MEGNYUGTATÓ

— Azt kérdezteti a mamám, hogy mikor tetszik megfizetni a tartozást?

— Majd mindjárt bemegyünk ide a jövendőmondóhoz és megjósoltatjuk vele.

A becsületes ember Pesten — bolond

Szombaton az egyik Andrassy-uti kávéházban izgatottan ugrott fel székéről az egyik vendég. Körültekintett, mintha keresne valamit, majd sietve lépte végig a termet, vizsgálódva nézett meg minden vendéget. Aztán a pincérrel váltott néhány szót s vele jártá végig újra a kávéházat s amikor kettőjük vizsgálódásának sem lett meg a kívánt eredménye, ingerülten távozott.

Készülődése közben még annak adott kifejezést, hogy — bár ő évek óta vendége a kávéháznak — többet nem lépi át a küszöbét, hol ilyen dolgok is megtörténhetnek. Természetes, hogy az eset nem történhetett meg minden feltűnés nélkül s a vendégek a pincért kezdték vallasni a történetek felől.

A pincér aztán elmondta, hogy az elsiető vendég szerint eltűnt mellőle egy doboz, melyben új cipői voltak, melyeket a cipészről most hozott el 41 pengő lefizetése ellenében.

A vendégek egy része vállalat vont, legtöbben közelebb huzták magukhoz szerterakott holmijukat s futó pillantásokkal mustrálták a szomszédjukban ült. Mert nem tudja az ember, kibem mi lakik.

Már-már el is felejtették az eltűnt cipőkről hallottakat, amikor ragyogó boldog arccal betoppant a méltatlan-

kodva távozott vendég kezében az elveszett csomaggal.

A figyelem természetesen újra feléje fordult s ismeretlenek és ismerősök intéztek hozzá kérdéseket a cipőket illetően.

— Ne mondja nekem ezután senki, hogy Pesten nincsen becsületes ember.

S mert látta, hogy szavai nem elégitik ki a hallgatóságot, boldogan adta magyarázatát is a pesti emberekre vonatkozó nagyjelentőségű kijelentésének.

— Mielőtt bejöttem volna a kávéházba, leültem az Andrassy-uton egy padra, hogy pótoljam a napfürdőzést, amit nyaralásommal elmulasztottam. Amikor aztán felkeltem a padról, a cipőket ott feledtem. Mikor visszarohantam egy öreg ember ült mellette, aki azt nekem vissza is adta.

— A bolond — szölt ujságja mellől az egyik vendég. — Ahelyett, hogy meglógott volna.

S a pesti, fényes kávéház emberei rábólintottak, mintha mindannyinak a gondolatát fejezte volna ki a beszélő.

Hangjában rosszalás, neheztelés volt s csak akkor enyhült meg valamennyire, amikor azt is megtudta az örvendezőtől, hogy ez az egy ember sem pesti, de kőbányai volt. Mert a pesti ember nem lett volna ilyen bolond és nem adta volna vissza a cipőt.

NYOMÓS OK

Csendőrmester: Hogy lehet az, öreg, hogy maga látta a betyárokat és nem ismerte meg őket.

Számadó juhász: Ugy lehet az, őrmester uram, hogy tavaly eccer már megösmertem ket és még most is fáj a derekam attul, amit akkor kaptam tőlük!

**AZ AMERIKAI
MAGYARSÁG ÁLLAMI
BANKJA**

THE HARBOR STATE BANK
EMIL KISS, PRESIDENT

Fourth Ave.—9. Str. New York

EGYLETEK, TÁRSULATOK ÉS
MAGÁNOSOK BETÉTJÉRE

**4 1/2% KAMATOT
FIZET**

Buffaloban Tóth Gyulának
Olyan szép a bárja,
Hogy tizenkét határban sem
Akad annak párja.
Aki szomjas, keresse fel;
Kit üldöz a bánat,
Medecinát bura-bajra
Ónála találhat.

708 Tonawanda St. Buffalo.

Detroiti dolgok

A DEARBORN utcán az egyik jól ismert üzletembert egész nyáron át azzai biztattak a komái, hogy vasárnap reggel kimennek majd halászni. Az üzletember egész héten át arról álmodozott, hogy miként fogja ki-huzgálni a halakat a vízből azzal a derék rudakkal, amiket összevásárolt a horgászás reményében. De mikor eljött a vasárnap reggel, hol az egyik, hol a másik koma rendesen beteg volt a szombat estéli gyomorcsipek-től és így az egész nyáron át nem halászott az illető üzletember. Mondogatja is, hogy csak a kedves komái sose biztatnák az embert.

Gézy János a muffoló hamiskásan mosolyog a bajusza alatt és huncutul pislog hozzá, amikor elmondja, hogy a West Jeffersonon van két kopasz üzletember, akik mindketten boldog automobil tulajdonosok, de a hajtásban annyira vitték éveken át a dolgot, hogy mindketten jobbról hajtának. Gézy azt mondja, hogy találjuk ki, vajjon kik is lehetnek azok az ügyesen hajtó kopaszok.

KÜLÖNBség

— Igaz, hogy a hősszerelmes megölte magát a harmadik felvonás végén?

— Csak akarta. De a záptojásoktól föltámadt és kiszaladt a szinpadról.

ÉRTHETŐ

— Azt a leányt olyan szorosan tartottad tánc közben, hogy csodálkoztam, hogyan tudok táncolni.

— No halled. Az a lány nem a derekával, hanem a lábával táncol.

SZÓT KÉREK

A DONGÓ jelen számával csaknem teljesen behozta a késést s ezután lehetőleg pontosan és a régi nagyságban fog megjelenni, de ebben az igyekezetben kéri az olvasók támogatását. Mert tessék elhinni, hogy elsősorban az előfizetőktől függ a lap sorsa. Tudom én azt, hogy csaknem mindenféle bajokkal küzdenek az emberek, de azért egy kis jóindulat mindenkitől kitelik. Nem kérek én lehetlent, csak egy kis jószándékot, egy kis megértő barátságot és akkor minden lesz minden.

A Dongó olvasói közül ma sokan hátralékosok és ezekhez fordulok elsősorban. Arra kérem őket, hogy kiki legjobb tehetsége szerint küldje be a hátralékát, mert az lehetetlen, hogy mindenkire személyesen menjek el a hátralékért. Aki pedig valami ok miatt nem tudna fizetni, az írja meg a dolgot őszintén, hiszen szóról ért az ember.

Magyar szeretettel

KEMÉNY GYÖRGY

KÜLÖN KUPÉ

— Te cigarettázol? Megmondom az apádnak.

— Nincs apám.

— Megmondom az anyádnak.

— Nincs anyám.

— Hát hogy jöttél a világra?

— Én egy külön kupé következménye vagyok.

HONFITÁRS!

Ne legyen soha több pénzed, csak annyi, amennyit letagadtál a Dongótól.

A "Dongó" póstája

K. N. A tréfát kidongjuk. Pedig az ottani olvasók nem igen sietnek a betegekkkel.

V. S. Kivánságának eleget teszünk. N. Z. Köszönet a betegekért. A kacsáért se haragudott volna a Dongó.

V. M. Muffol gondjaira bízunk.

H. L. Igaza van, a bor sokkal fontosabb, mint a magyar ujság.

L. J. Köszönet a 6 betegért. Samu meg van elégedve és köszöni a megemlékezést.

Lackawanna nem valami
Csodálatos város,
De a magyar becsület ott
Barátsággal páros.
Ki nem hinné, hogy ez így van,
Miért himez-hámoz?
Megtanulja, ha betekint
Ott Hetey Pálhoz.
1546 Hamburg Turnpike
Lackawanna, N. Y.

Ott született Murguly Gyula
Nagyecsed lap környékén,
Meg is állja így a helyét
A föld bármelyik vidékén.
Tiszteli a barátságot,
Megbecsüli a vendéget;
Jól teszik hát, akik hozzá
Néhanapján be-betérnek.
8639 DEARBORN AVENUE
Detroit, Mich.

EÖRY PÁL öreg barátunk
Amerikát régen járja.
De a magyar barátságban
Most is alig akad párja.
Szereti a magyar embert,
Megbecsüli a vendéget;
Nem bánják meg, akik hozzá
Néha napján be-benéznek.

8124 Vanderbilt, Detroit, Mich.

Az Amerikai Magyar Református Egyesület

A LEGNAGOB B É S LEGRÉGIB B MAGYAR REFORMÁTUS INTÉZMÉNY .

Az Egyesült Államok Congresszusa által hozott külön törvény alapján kiadott Chartere feljogosítja az Egyesült Államok minden Államában való működésre.

Ma tíz állam felügyelete alatt működő, biztos alapokra épített intézmény. Tagjairól minden körülmények között gondoskodik, sőt tagjai árváinak is gondos nevelést ad Ligonier, Pa.-ban levő árvaházában, ami az egyedüli szeretet intézménye az amerikai magyarságnak.

Életbiztosító okmányainak KILÉPÉSI KEDVEZMÉNYEI VANNAK. Ha a tag nem akarja tovább fizetni illetékeit, tartalékát két évi tagság után kiveheti akár készpénzben, akár életbiztosításban.

Önmagával és szeretteivel tesz jót, ha ezen minden körülmények között biztos és mindenkor magyar intézménynek a tagjává lesz.

További felvilágosítást szívesen ad Molnár István titkár, 268 Plymouth Str. Toledo, O., vagy lakóhelyén működő osztályunk titkára.

GONDOLJA MEG A DOLGOT É S NE VÁRJON, AMIG ELKÉSIK.